Lietas arhīva Nr. A42-01972-21
ECLI:LV:ADRJLTN:2021:1217.A420197221.3.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
LIEPĀJAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Liepājā 2021.gada 17.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Blūma,

piedaloties pieteicējai /pers. D/, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Pārtikas un veterinārā dienesta – pārstāvēm /pers. E/ un /pers. F/, kā arī trešajai personai /pers. G/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. D/ pieteikuma par pienākuma uzlikšanu Pārtikas un veterinārajam dienestam atzīt /pers. G/ īpašumā esošo suni /dzīvnieka vārds/, mikroshēmas Nr./mikroshēmas numurs/, par bīstamu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja /pers. D/ 2021.gada 8.martā vērsās Pārtikas un veterinārajā dienestā (turpmāk – dienests) ar iesniegumu, lūdzot veikt suņa /dzīvnieka vārds/, mikroshēmas Nr./mikroshēmas numurs/, (turpmāk – suns /dzīvnieka vārds/) izvērtēšanu.

Ar dienesta ģenerāldirektora 2021.gada 13.aprīļa rīkojumu Nr.67 izveidota suņa bīstamības izvērtēšanas komisija (turpmāk – izvērtēšanas komisija), kuras sastāvā iekļauta praktizējoša veterinārārste /pers. I/, kinologs /pers. J/ un kinologs /pers. K/.

2021.gada 28.aprīlī veikta suņa /dzīvnieka vārds/ bīstamības izvērtēšana, par ko sastādīts atzinums.

Ar dienesta ģenerāldirektora 2021.gada 28.maija lēmumu Nr.8/21/2.7-25 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) nolemts neatzīt suni /dzīvnieka vārds/ par bīstamu.

Pārsūdzētajā lēmumā dienests konstatēja Ministru kabineta 2012.gada 19.jūnija noteikumu Nr.428 „Kārtība, kādā suni atzīst par bīstamu, un prasības bīstama suņa turēšanai" (turpmāk – noteikumi Nr.428) 5.2.apakšpunktā minēto priekšnoteikumu izpildi, tomēr, lai papildus izvērtētu, vai suns /dzīvnieka vārds/ ir agresīvs un rada draudus citiem dzīvniekiem un cilvēkiem, ar dienesta ģenerāldirektora 2021.gada 13.aprīļa rīkojumu Nr.67 apstiprināta suņa bīstamības izvērtēšanas komisija. Iepazīstoties ar atzinumu un izvērtējot uzņemto videomateriālu, dienests secināja, ka izvērtējamais suns, atrodoties zināmā vidē, uz nepazīstamiem cilvēkiem reaģē draudzīgi. Atzinumā norādīts, ka izvērtējamais suns ir ar stabilu nervu sistēmu, draudzīgs, nav apmācīts, bet ir daļēji kontrolējams un izvērtējamā suņa reakcija uz cilvēkiem ir labdabīgi draudzīga, reakcija uz suņiem ir draudzīgi ziņkārīga, un izvērtējamais suns nav atzīstams par bīstamu. Tādēļ dienests uzskata, ka izvērtējamais suns sabiedrībai un citiem dzīvniekiem draudus neradīs, ja suņa īpašnieks/turētājs nodrošinās kontroli pār izvērtējamā suņa rīcību.

Dienests uzskata, ka konkrētajā gadījumā nav lietderīgi adresātam uzlikt pienākumu turēt izvērtējamo suni tādos apstākļos un nodrošināt tādu darbību izpildi, kāda paredzēta par bīstamu atzītam sunim, ievērojot noteikumu Nr.428 IV nodaļas prasības, jo ne komisija, ne dienests nav guvis pārliecību, ka izvērtējamais suns ir bīstams. Adresātam, kā privātpersonai, tiesības būtiski ierobežojamas tikai ievērojama sabiedrības ieguvuma gadījumā, ko šajā situācijā dienests neatzīst par samērīgu. Dzīvnieka īpašnieks no izvērtēšanas komisijas ir saņēmis mutisku skaidrojumu par dzīvnieka īpašnieka pienākumiem un atbildības apjomu sabiedrības priekšā, tajā skaitā norādi uz Ministru kabineta 2006.gada 4.aprīļa noteikumu Nr.266 „Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai" (turpmāk – noteikumi Nr.266) prasībām, jo īpaši IX nodaļā uzskaitītajām mājas (istabas) dzīvnieka īpašnieka un turētāja tiesībām un pienākumiem, kas konkrētajā gadījumā leģitīma mērķa (adresāta audzināšanas likuma paklausības garā) sasniegšanai dienesta ieskatā ir pietiekami.

[2] Pieteikumā tiesai pieteicēja norādījusi šādus argumentus.

[2.1] Pārsūdzētajā lēmumā nav norādīts nedz izvērtēšanas komisijas sastāvs, nedz tās profesionalitāti apliecinošie fakti. Turklāt izvērtēšanas komisijas atzinumi liek apšaubīt tās profesionalitāti suņu audzināšanas, uzvedības un korekcijas jomā, jo nolemt, ka suns nav atzīstams par bīstamu un ir draudzīgs, pamatojoties uz faktu, ka „suns reaģē, rejot, raujoties un luncinot asti", nav nedz profesionāli, nedz adekvāti. Ikvienam suņa uzvedības speciālistam ir skaidrs, ka astes luncināšana viennozīmīgi nenozīmē, ka suns ir draudzīgs. Uz šī fakta pamata nevar izdarīt secinājumu, ka suns ir vai nav atzīstams par bīstamu. Norādīt, ka suns nav bīstams, jo viņš „raujas, rej un luncina asti" var tikai nepieredzējis cilvēks, bet ne cilvēks, kas ikdienā strādā ar suņiem un kam ir atbilstoša izglītība, zināšanas un pieredze kinoloģijas jomā.

[2.2] Izvērtēšanas komisijas izstrādātā pārbaude pilnīgi neatbilst lietas apstākļiem, jo suns atradās bez pavadas un bez kakla siksnas tādas personas uzraudzībā, kas pilnībā nav spējīga kontrolēt tik lielu suni. /dzīvnieka vārds/ no sava īpašuma pārskrēja pāri valsts reģionālajam autoceļam /autoceļa apzīmējuma burts un numurs/ /Pilsēta A un Pilsēta B/ uz AS „Latvijas valsts meži" pārvaldībā esošo mežu un bez brīdinājuma uzbruka abiem pieteicējas pastaigā esošajiem suņiem (gan sunim, gan kucei), kas jau vien liecina, ka suns /dzīvnieka vārds/ nav ar stabilu psihi un adekvāts. Savukārt izvērtēšanas

komisijas rīkotajā pārbaudē suns /dzīvnieka vārds/ atrodas vīrieša pārvaldībā pavadā drošā attālumā no iespējamajiem upuriem. Nav skaidrības, kā šī pārbaude palīdz noskaidrot suņa bīstamību absolūti citādos apstākļos. Šādos izvērtēšanas komisijas simulētos apstākļos uzbrukums pieteicējas suņiem nebūtu noticis

[2.3] Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka izvērtēšanas komisija iesaka suņa turētājam nodrošināt privātīpašuma iebraucamajā daļā izvietot brīdinājuma uzrakstu par suņa klātbūtni teritorijā. Nav skaidrs, ko šajā kontekstā nozīmē „iesaka", jo atbilstoši noteikumu Nr.266 14.1.apakšpunktam ārpus ciemiem un pilsētām viensētas esošo suni var turēt nepiesietu, ja tiek nodrošināts, ka tas neapdraud cilvēkus un dzīvniekus, kas šajā gadījumā netika izpildīts, līdz ar to vien jau uzskatāms, ka suns netiek turēts atbilstoši šo noteikumu prasībām.

[3] Paskaidrojumā tiesai dienests pieteikumu neatzīst un paskaidro turpmāk minēto.

[3.1] Attiecībā uz pieteicējas iebildēm par izvērtēšanas komisijas sastāvu un profesionalitāti, dienests norāda, ka normatīvajos aktos nav konkrēti noteikts, kādām jābūt suņu izvērtēšanas komisijas dalībnieku prasmēm un zināšanām suņu apmācības un uzvedības jomā un kāds būtu atbilstošs šo prasmju apliecinošs izglītības dokuments. Dienests komisijas kinologu prasmes un zināšanas suņu apmācības un uzvedības jomā izvērtē pēc kinologu iesniegtajiem neformālās (kursi, konferences, lekcijas, semināri, darba grupas) izglītības apliecinošiem dokumentiem. Tāpat tiek ņemta vērā komisijas locekļu darba vieta, pieredze darbā ar suņiem. Konkrētajā gadījumā izvērtēšanas komisijas sastāvā iekļauto personu izglītību un profesionalitāti apliecina šo personu iegūtie diplomi, sertifikāti un apliecības ar suņu audzināšanu saistītās jomās.

[3.2] Pieteicēja norāda, ka suņa /dzīvnieka vārds/ izvērtēšana notikusi citādos apstākļos, ne kā tie bijuši uzbrukuma brīdī. Par šo pieteicējas iebildumu dienests paskaidro, ka, veicot suņa bīstamības izvērtēšanu, netiek modelētas konkrētas situācijas, jo tāds nav šī procesa mērķis. Mērķis ir izvērtēt suņu uzvedību, lai nodrošinātu cilvēku un dzīvnieku aizsardzību no iespējami bīstamiem suņiem. Secīgi, suņa uzvedības (socializācija un paklausība) izvērtēšana tiek veikta, modelējot sadzīves situācijas saskaņā ar noteikumu Nr.428 18.punktā noteiktajiem kritērijiem, nepieļaujot izvērtējamā suņa kaitināšanu, provocēšanu un fizisku ietekmēšanu. Izvērtēšanas komisija suņa uzvedību izvērtē ar dienesta apstiprinātām pārbaudes metodēm, ko izstrādājuši speciālisti (komisijas locekļi) suņu uzvedības jautājumos saskaņā ar normatīvajos aktos noteiktajiem kritērijiem. Konkrētais suns tika izvērtēts pēc suņu uzvedības izvērtēšanas metodikas, kura apstiprināta ar dienesta ģenerāldirektora 2015.gada 18.septembra rīkojumu Nr.245. Suņa izvērtēšanas laikā nav iespējams radīt tieši tādu situāciju, kāda tā bija konkrētajā negadījumā, iesaistot cietušos cilvēkus vai dažādu sugu, dzimuma, lieluma dzīvniekus.

[3.3] Izvērtējot suņa /dzīvnieka vārds/ uzvedību, ir ievērotas normatīvo aktu prasības, kā arī ir objektīvi izvērtēti visi administratīvajā lietā esošie dokumenti. Dienests uzticas suņa bīstamības izvērtēšanas komisijas locekļu viedoklim, un ņem to vērā. Tiek pieļauts, ka procesā iesaistītajām personām varētu būt atšķirīgs viedoklis, tomēr tiek ievērota vienāda pieeja suņu izvērtēšanā. Turklāt izvērtēšanas komisija nebalsta savu viedokli par suni /dzīvnieka vārds/ tikai uz novērojumu, ka suns novērtēšanas procesā luncina asti, rej un raujas.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja uzturēja prasījumu, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.
Dienesta pārstāves pieteikumu neatzina.
Trešā persona norādīja, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots.

[6] Dzīvnieku aizsardzības likuma 5.[1]panta pirmā daļa noteic, ka suni par bīstamu atzīst dienesta izveidota suņa uzvedības izvērtēšanas komisija. Atbilstoši šā likuma 10.panta 11.punktam Ministru kabinets nosaka kritērijus un kārtību, kādā suni atzīst par bīstamu, nosaka turpmāko rīcību ar to un prasības bīstama suņa turēšanai.

Pamatojoties uz Dzīvnieku aizsardzības likumā ietverto deleģējumu, Ministru kabinets ir izdevis noteikumus Nr.428. Atbilstoši minētajos noteikumos noteiktajam suņa izvērtēšana tiek uzsākta pēc iesnieguma par suņa uzbrukumu vai agresivitāti saņemšanas (6. un 7.punkts). Suņa uzvedības izvērtēšanai dienests izveido komisiju, kuras sastāvā iekļauj divus speciālistus suņu apmācības un uzvedības jomā un praktizējošu veterinārārstu, un organizē tās darbu (12.punkts). Komisija veic suņa uzvedības izvērtēšanu, modelējot sadzīves situācijas, pārbauda tā paklausību un socializāciju atbilstoši dienesta izstrādātajām pārbaudes metodēm, ko izstrādājuši speciālisti suņu uzvedības jautājumos (17. un 18.punkts). Pēc suņa uzvedības izvērtēšanas komisija sagatavo atzinumu, kura ietver vienu no šādiem ieteikumiem: 1) neatzīt suni par bīstamu; 2) atzīt suni par bīstamu, nosakot turpmāko rīcību ar to (15.5.apakšpunkts). Savukārt dienests, pamatojoties uz komisijas sniegto atzinumu, pieņem vienu no šādiem lēmumiem: 1) neatzīt suni par bīstamu; 2) atzīt suni par bīstamu, nosakot turpmāko rīcību ar to (19.punkts).

No iepriekš minētā izriet, ka suņa uzvedības izvērtēšanu veic komisija, savukārt administratīvo aktu sagatavo un izdod dienests, tādējādi komisijas atzinums kopā ar pārsūdzēto lēmumu veido administratīvā akta pamatojumu.

Senāts attiecībā uz noteikumu Nr.428 15.2.apakšpunkta piemērošanu ir norādījis, ka iztrūkstot konkrētākam normatīvajam regulējumam, jautājums par to, cik detalizēta veselības novērtēšana veicama katrā konkrētajā gadījumā, ir komisijas, kurā atbilstoši noteikumu Nr.428 12.1.2.apakšpunktam ietilpst arī praktizējošs veterinārārsts, novērtējuma objekts. Līdzīgi kā attiecībā uz komisijas novērtējumu par to, vai suns ir bīstams vai nav, tiesa ir ierobežota arī šādas iestādes novērtējuma brīvības pārbaudē (sk. *Senāta 2019.gada 19.marta sprieduma lietā Nr.SKA-383/2019 (ECLI:LV:AT:2019:0319.A420341615.4.S) 6.punktu*).

Novērtējuma vērtējuma brīvības gadījumā tiesa tikai pārbauda, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda vai būtiski procesuālie pārkāpumi. Lietderības apsvērumi novērtējuma brīvības gadījumā nav jāizdara, un tiesa attiecīgi tos nevar pārbaudīt (sal. *Senāta 2017.gada 22.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-767/2017 (ECLI:LV:AT:2017:0922.A420263915.1.S) 11.punkts ar atsauci uz Senāta 2013.gada 11.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-53/2013 (A42680309) 8.punktu*).

Tiesa nevar iejaukties iestādes novērtējuma brīvībā, bet ir kompetenta pārbaudīt, vai nav pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā un vai nav konstatējama iestādes patvaļa (sk. *S e n ā t a 2020.gada 9.oktobra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-508/2020 (ECLI:LV:AT:2020:1009.A420183018.12.L) 4.punkts*).

Ņemot vērā iepriekš minēto, konkrētajā lietā tiesai jāpārbauda, vai komisija un attiecīgi pēc tam dienests, kas ir pieņēmis pārsūdzēto lēmumu, nav pieļāvuši acīmredzamas kļūdas suņa bīstamības novērtēšanā, pārkāpuši procesuālos noteikumus un vai nav konstatējama iestādes patvaļa.

[7] Saskaņā ar noteikumu Nr.428 5.punktu suni var atzīt par bīstamu, ja tas: 1) uzbrucis un nodarījis vieglu, vidēji smagu vai smagu miesas bojājumu cilvēkam vai izraisījis viņa nāvi (5.1.apakšpunkts); 2) uzbrucis citam dzīvniekam (mugurkaulniekam) un to ievainojis vai izraisījis tā nāvi (5.2.apakšpunkts); 3) ir agresīvs un rada draudus cilvēkam vai citam dzīvniekam (mugurkaulniekam) (5.3.apakšpunkts).

Konkrētajā gadījumā trešajai personai piederošais suns /dzīvnieka vārds/ /datums//Novada nosaukums/ novadā AS „Latvijas valsts meži" teritorijā uzbruka pieteicējas suņiem un sakoda tos (*lietas 11.-12.lapa*). Līdz ar to ir iestājušies 5.2.apakšpunktā minētie apstākļi. Dienests arī pamatoti izvērtēja, vai /dzīvnieka vārds/ ir agresīvs un rada draudus cilvēkam vai citam dzīvniekam.

Noteikumu Nr.428 12.punktā paredzēts, ja ir iesniegti pietiekami pierādījumi par suņa uzbrukumu vai saņemta šo noteikumu 7.punktā minētā informācija, dienests izveido komisiju attiecīgā suņa uzvedības izvērtēšanai. Līdz ar to normatīvā akta izdevējs ir paredzējis, ka uzbrukuma fakts pats par sevi nav vienīgais nosacījums, lai atzītu suni par bīstamu. Lai izvairītos no tā, ka suņa atzīšanai par bīstamu kalpo vienīgi konkrēts uzbrukuma fakts, kam var būt arī gadījuma raksturs, noteikumi Nr.428 kā obligātu nosacījumu paredz, ka dienests pēc attiecīga iesnieguma saņemšanas izveido komisiju suņa uzvedības izvērtēšanai.

Ar dienesta ģenerāldirektora 2021.gada 13.aprīļa rīkojumu Nr.67 izveidota izvērtēšanas komisija, kuras sastāvā iekļauta praktizējoša veterinārārste /pers. I/, kinologi /pers. J/ un /pers. K/ (*lietas 46.lapa*). Pieteikumā tiesai pieteicēja ir apšaubījusi izvērtēšanas komisijas locekļu profesionalitāti un zināšanas. Lietā ir iesniegti izvērtēšanas komisijas locekļu izglītību un kvalifikāciju apliecinošie dokumenti (*lietas 56.-75.lapa*), un tiesas sēdē pieteicēja iebildumu par komisijas locekļu neprofesionalitāti neuzturēja. Tiesa konstatē, ka izvērtēšanas komisijas locekļu prasmes un zināšanas suņu apmācības un uzvedības jomā apliecina lietā iesniegtie izglītības un kvalifikāciju apliecinošie dokumenti un izvērtēšanas komisijas sastāvs atbilst noteikumos Nr.428 noteiktajiem kritērijiem.

Pārbaudot suņa novērtēšanas procesu, tiesa nekonstatē, ka izvērtēšanas komisija tajā būtu pieļāvusi procesuālos pārkāpumus.

Par 2021.gada 28.aprīlī veikto suņa /dzīvnieka vārds/ bīstamības izvērtēšanu izvērtēšanas komisija sastādījusi atzinumu, kurā konstatēts, ka izvērtējamais suns ir ar stabilu nervu sistēmu, draudzīgs, nav apmācīts, bet ir daļēji kontrolējams. Izvērtējamā suņa reakcija uz cilvēkiem ir labdabīgi draudzīga. Izvērtējamā suņa reakcija uz suņiem ir draudzīgi ziņkārīga, tāpēc izvērtējamais suns nav atzīstams par bīstamu. Atzinumā norādīts, ka nav realizējams konfliktsituācijas modelis, kādā suns atradies konflikta brīdī. Suņa turētājam ieteikts nodrošināt uz privātīpašuma iebraucamās daļas brīdinājuma uzrakstu par suņa klātbūtni teritorijā (*lietas 51.-52.lapa*). Tiesai, iepazīstoties ar lietas materiāliem pievienoto videomateriālu (*lietas 80.lapa*), neradās šaubas par to, ka komisija ir veikusi suņa reakcijas izvērtēšanu atbilstoši noteikumu Nr.428 18.punktā minētajiem kritērijiem un suņa uzvedības izvērtēšanas metodikai, kas apstiprināta ar dienesta 2015.gada 18.septembra rīkojumu Nr.245 (*lietas 53.lapas otra puse, 54.lapa*).

[8] Pieteicēja nepiekrīt izvērtēšanas komisijas izdarītajiem secinājumiem, norādot, ka izdarīt secinājumu, ka suns nav atzīstams par bīstamu un ir draudzīgs, pamatojoties uz faktu, ka „suns reaģē, rejot, raujoties un luncinot asti", nav profesionāli un adekvāti.

Noteikumu Nr.428 18.punkts noteic, ka komisija suņa uzvedību izvērtē ar dienesta apstiprinātām pārbaudes metodēm, ko izstrādājuši speciālisti suņu uzvedības jautājumos saskaņā ar šādiem kritērijiem:

18.1. suņa reakcija uz nepazīstama cilvēka tuvošanos;

18.2. suņa reakcija uz straujām garāmgājēja kustībām, pēkšņi radītu troksni, svešas smaržas kairinājumiem, ko rada dzīvā vai nedzīvā daba;

18.3. suņa reakcija uz nejaušiem vai apzinātiem statiskiem vai kustīgiem priekšmetiem;

18.4. suņa reakcija uz nepazīstamu suni;

18.5. suņa paklausība īpašniekam vai turētājam šo noteikumu 18.1., 18.2., 18.3. un 18.4.apakšpunktā minētajās situācijās.

Izvērtēšanas komisija ir pārbaudījusi suņa uzvedību saskaņā ar minētajiem kritērijiem suņa dzīves teritorijā un ārpus suņa dzīves teritorijas īpašnieka vai turētāja klātbūtnē un bez īpašnieka vai turētāja klātbūtnes. Dienests pamatoti norāda, ka izvērtēšanas komisija nebalsta savu viedokli par suni /dzīvnieka vārds/ tikai uz novērojumu, ka suns novērtēšanas procesā luncina asti, rej un raujas. Tiesa, pārbaudot komisijas un dienesta secinājumus kopsakarā ar videomateriālā fiksēto suņa uzvedību, nekonstatē acīmredzamas kļūdas vai patvaļu suņa bīstamības novērtēšanā.

Pieteicēja ir izteikusi iebildumus par to, ka bīstamības izvērtēšanā izvērtējamais suns atradās vīrieša pārvaldībā pavadā un šādos apstākļos uzbrukums pieteicējas suņiem nebūtu noticis.

Tiesa norāda, ka atbilstoši noteikumu Nr.428 16.2.apakšpunktā noteiktajam suņa īpašnieks vai turētājs piedalās suņa uzvedības izvērtēšanas laikā. Tādēļ suņa īpašnieces /radniecība/ (suņa turētāja) klātesamība novērtēšanas procesā nav uzskatāma par nepamatotu. Līdz ar to tiesa nekonstatē procesuālo noteikumu pārkāpšanu vai acīmredzamas kļūdas suņa bīstamības novērtēšanā.

Saskaņā ar noteikumu Nr.428 17.1.apakšpunktā noteikto komisija suņa uzvedību izvērtē, modelējot sadzīves situācijas, bet nepieļaujot izvērtējamā suņa kaitināšanu, provocēšanu un fizisku ietekmēšanu. Kā jau norādīts iepriekš, suņa veiktais uzbrukuma fakts pats par sevi nav vienīgais nosacījums, lai atzītu suni par bīstamu. Tam var būt arī gadījuma raksturs, tādēļ noteikumi Nr.428 paredz, ka tiek izveidota komisija suņa uzvedības izvērtēšanai. Kā redzams no lietā esošās suņu uzvedības izvērtēšanas metodikas, atbilstoši kurai tika veikta suņa bīstamības izvērtēšana, uzvedības kritēriji sastādīti pēc kinoloģiskās apmācības literatūras.

Ņemot vērā minēto, pieteicējas iebildumi par to, ka suņa bīstamības izvērtēšana veikta citādos apstākļos, nekā notika uzbrukums pieteicējas suņiem, nav pamatoti.

Suņa /dzīvnieka vārds/ bīstamību izvērtēja komisija, kurā, lai izvairītos no vienpusēja lēmuma pieņemšanas, ir ietverti vairāki nozares speciālisti. Izvērtēšanas komisijas secinājumi balstās uz komisijas locekļu speciālajām zināšanām un pieredzi. Izvērtējot komisijas atzinumu un pārsūdzēto lēmumu to savstarpējā kopsakarā, tiesa nekonstatē acīmredzamas kļūdas suņa uzvedības novērtējumā. Raksturotās suņa uzvedības izpausmes pret cilvēkiem un citiem suņiem sakrīt ar videomateriālā redzamajām, savukārt to novērtējums ir loģisks un pamatots. Tiesai nav pamata apšaubīt izvērtēšanas komisijas un dienesta izdarītos secinājumus.

[9] Pamatojoties uz iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka nav konstatējams pamats dienestam uzlikt par pienākumu pieņemt lēmumu par izvērtējamā suņa atzīšanu par bīstamu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 256.pantu un 289.-291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. D/ pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Pārtikas un veterinārajam dienestam atzīt /pers. G/ īpašumā esošo suni /dzīvnieka vārds/, mikroshēmas Nr./mikroshēmas numurs/, par bīstamu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajai apgabaltiesai viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese S.Blūma